

SÁRBOGÁRD és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre — — — — — 8 korona.
Félévre — — — — — 4 korona.
Negyed évre — — — — — 2 korona.

Egyes szám ára 20 fillér.

Kapható Spitzer Jakab könyvnyomdájában

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. Székely Hugó.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Sárbogárd, Kohn Bertalan-fele ház,
(Andrassy-ut.)

Telefon sz. 29.

Az új sárbogárdi állomás.

(p.) Nem közönséges horderejű, községünknek és az egész környéknek egyformán jóleső. érdekeinket közösen érintő hírrel lépjük meg olvasóinkat: A régóta vajdó kérdés „Sárbogárd” vasuti állomásának ujjaépítése és kiterjesztése — a megvalósulás stádiumába jutott. Hosszas utánjárásunknak, pühatoldzásainknak eredményeként sikerült kifürkészni, hogy a magyar államvasutak igazgatósága a sárbogárdi máv. állomás kibővítésére és az ujonnan felállítandó fűtőház céljaira **1.400.000**, szóval **egy millió négyszázezer** koronát illesztett be 1914-ik évi költségvetésébe.

Valahára tehát sikerült felfedezni a fixpöntöt, a honnét a további kombinációk irányíthatók. Ha egyszer van pénz, minden van. A pénz pedig már ott leselkedik egy szürké tervezet rovataban, felszemével Sárbogárdra sandítva. Mintegy kérdezve, vajjon keltek-e a jó bogárdiaknak? Kell, k e l l ! s ö t k e l l ! ! !

A SÁRBOGÁRD ÉS VIDÉKE TÁRCZÁJA.

A talmi aranyországból.

L . . . . . faluban éppen gyűlés volt. Nagyban folyt a vita. Mikor aztán a gyűlésnek vége volt. Péter bátyánk a híres ember, a kinek egy itcével több tudomány volt a fejében, mint a többieknek, így szólt az emberekhez:

— Atyafiak, valami okosat akarnek mondani:

Az atyafiak nagyot bámultak Péter bátyánk szavaira. Vajjon mit akar megint?

— No, hát csak hadd halljuk a szót, feleli rá a Márton bácsi — aki nagy hazafi hírében állott.

— Hát má csak megmondom. Hallgassatok ide.

Tegnap levelet kaptam Amerikából!

— Amerikából? — Ión óriási csodálkozás.

— Igen, igen. És az van a levélben írva, hogy aki kimegy Amerikába, az nagyon gazdag ember lesz. Aranyalma terem a fán, a folyókban aranyhalak usznak, az ut-

Leborulunk Pénz Ő Felsége előtt és hódolatteljesen, (bár korábbi önértetünk épségben taftásával) kiáltjuk feléje az „Isten hozott”-at!

A mennyire módunkban állott, utánajártunk a dolognak, hogy ezt a, majdan n e k ü n k kamatozó nagy összegét tulajdonképpen mire is szándékozik fordítani a Máv. igazgatósága? S midőn szebbnél-szebb, célszerűbbnél-célszerűbb tervek bontakoztak ki előttünk, nem titkolhattuk el örömlünk s nem lehettünk annyira önzők, hogy — habár egy kis indiszkréción árán is — el ne áruljunk egyet-mást ezekből a tervekben, különösen azoknak, a kik — spekulációról lévén szó — lapunk e heti számát feltétlenül — kölcsön fogják kérni szomszédjuktól.

Az egész állomás teljesen-ujja lesz szervezve. A mai felvételi épület átalakul tiszti lakásokká s tőle pár száz méternyire, Rétszilas irányában, egy teljesen modern felvételi épület emelkedik, a mainak mintegy háromszoros nagyságában.

cán sült disznók szaladgálnak és kés van a hátukba szurva, a fákön cipó terem. Aki ehés, az vág egy jó darabot a disznóból és levesz a fáról egy cipót. Senki sem kéri számon tőle. Aztán az aranyat csak úgy osztogatják. . . .

Az öreg Márton erre megesóválta az ősz fejét.

— Má én azt el nem hihetöm, Pétör!

— Én se, — mondja egy másik ember, aki rokona a Márton bácsinak.

— Má pedig elhihetők neköm, ha mondom, mer ez a levél nem hazudik.

A jó Márton bácsi megint megesóválta a fejét:

— Má pedig akár hogy van, én nem hiszök annak a levélnek.

Erre már a falu eszé, a biró-uram is beleszólt a dologba.

Hát óvassa kend fel! — Majd meglátjuk, mi az igaz benne.

Péter bátyámnak a szavára büszkébben dobogott a szive. Mégis csak okos embernek tartják őt.

Elő is vette a nagy levelet és elkezdte olvasni:

A felvételi épülettel egy vonalban meghosszabbítják az egész állomási területet. A mostani deszkabódék helyett falazott áruarkták emelgetnek, új rakodók, stb.

A tervek legkiemelkedőbb mozzanata azonban a fűtőház, a vontatótelep felépítése, mely köralakban, a mostani Kispusztá-ra van kontemplálva.

A ki csak némileg is tájékozódva van ily, nálunk monstruózusnak mondható építkezésről, tüstént azzal a kérdéssel fog előállani, hogy hol fog lakni az a 30—40 vasutas-család, a melyik a fűtőház létesítése következtében s az a 100—120 család, a melyik „Sárbogárd”-nak Dombvárhoz hasonló rendelkezési állomássá való fejlesztésével ide költözik? — Erre nézve is hallottunk egyet-mást. A Máv. által már kisorsajlított, az Egyed-fele Kossuth-liget melletti területen három laképület épül e célra, kényelmes otthonul a szegény „gyüttmentek” részére.

És e, bizonyára nem kedvezőtlen

Az emberek csodálkozva hallgatták és mikor már vége volt a nagy levélnek, Péter bátya így szólt hozzájuk:

— No, ugye, hogy mégis igaz? . . .

— Már ugy köll lönni, — mondja rá Pap Jóska, a kisbiró és „egyszermind a levélhordó is.

— No hát ki gyün velem el Amerikába?

— Én is mögyök, — mondja a tömeg közül egy másik.

És még többet is szóltak volna, de Márton bátyánk vette át a szót.

— Atyafiak, ne menjetek el Amerikába, né higgyetek a levélnek, melyet bizonyára gonosz ember küldött, hogy ámitson benne-tek.

Hát mög aztán tudjátok, hogy ez a haza ellen bün és lázadás Isten ellen? Aki itt nem tud megélni, nem tud az ott sem. Ne higgyetek, hogy a pénzt ott ingyen osztogatják. Meg köll azért mégis dolgozni a bányában! . . . .

De azok bizony nem hittek neki: hallgattak az áruló szóra; eladták mindenüket és bucsut vettek a falutól és szép hazájuk-

hiradás után lássuk csak azt, ami egyeseknek, a fenti mérhetlen előnyök dacára, kissé talán — fájni fog? Csekély dologról van szó alajában véve, de szóvá tesszük e kérdést már most, hogy az illetékes tényezőknek jó eleve legyen idejük és módjuk meghányi-vetni azokat a módozatokat, melyek községünkre nézve a legcélrányosabbak lehetnek. Arról van ugyanis szó, hogy a Máv. hajlandó volna kisajátítani egy, a felvételi épülethez vezető rövidebb út céljára bizonyos területet. Az újonnan építendő út — egyelőre — a mostani Tóth-fele ház mellett (a mai csendőrlaktanya) kanyarodnék be s haladna be az új állomásra.

E pompás terv keresztülvitelét természetesen meg fogja előzni a szokásos közigazgatási bejárás, melyre Sárbogárd község, mint jogi személy, szintén hivatalos lesz. Annnyit azonban már előre közölhetünk, hogy a Máv. csak abban az esetben lesz hajlandó ez utóbbi új út területének kisajátítására és kiépítésére, ha az útvonal fenntartásához Sárbogárd községe is hozzájárul állandóan, bizonyos összeggel.

Nem áll rendelkezésünkre minden adat. Csak a tervék halvány kontúrjait kapta le a pár sor. Lehetséges, sőt valószínű, hogy a teljes megvalósulásig számtalan változtatás lesz az eredeti terveken. Épp azért — hangsúlyozzuk — van időnk sok mindennek alapos megfontolására, esetleg a közelebbi érintkezésre a Máv. illetékes fórumával.

Az előnyök, melyek a Máv. körültekintő, a mai tarthatatlan helyzetet éles szemmel felismerő terveiből felénk csillámlanak, behúnyt szemmel is felismerhetők. Száz és száz ember kap állandó, becsületes munkát, mint vasuti munkás, számtalan vasuti alkalmazott itt, nálunk költi el keresményének java-

részet, szaporodik intelligenciánk, növekedik idegentorgalmunk, s mindennek nyomán egyre több pénz forog és fordul meg kezünkön. A pénz pedig ily körülmények között mindig tisztességes becsületes kamatocskát biztosít — a benszülötteknek! Üdvözljük tehát a Máv. terveit és azok megvalósítását — s mielőbbi befejezését óhajtva — óhajtjuk!

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS.

Felkérjük ama t. előfizetőinket, kiknek negyedik előfizetése szeptember hó 1-én tájár, hogy az előfizetés megújítása iránt kellő időben intézkedni szíveskedjék, nehogy a lap szétküllése tekintetében bármifennakadás álljon be.

Tisztelettel. A kiadóhivatal.

HIREK.

— **Madarász József**, a sárkeresztúri kerületnek 1848 óta egy és ugyanazon zászló alatt álló agg képviselője, e hó 27-én töltötte be életének 99-ik évét és fordult a 100-ikba. E nevezetes évforduló alkalmából az üdvözlők seregéhez öszinte szeretettel és tisztelettel csatlakozunk mi is.

— **A főszolgabíró úr figyelmébe.** Kovács József sárbogárdi gazdaember pár hét előtt községünk határában az ugynevezett dunaföldvári úton levő nyilvános kútból vizet ivott. Estére kelvén rosszul lett és tifuszban megbetegedett. Hosszas betegsködés után felépült s ekkor tudomásom jutott, hogy a kútban, melyből ivott, egy döglött kutyá felosztott teteme uszult. Az előjárósághoz fordult a kút kitisztítása végett. Állítólag elutasították azzal, hogy most nincs pénz annak a kútnak a kitisztítására. (?) Miután az esetnek illetékesen való beállítására újszólván hihetetlen tisztelettel kérjük községünk előjáróságát, mi igaz ebből a dologból? Ki lett-e már tisztítva az a kút?

— **A bosszú.** Sági János 60 éves szolgaegyházai gazda szénával megrakodott szekerevel a község felé tartott, amikor szembe jött vele négyökrös szekéren Suszter Bol-

dizsár béres legény. Suszter szándékosan neki hajtattott Sági szekereinek, úgy hogy az felborult és Sági maga alá temette. Az öregnek jobb karja és jobb lába eltört és fején is súlyosan megsérült. Suszter így akart bosszút állani Sugin, amiért ennek fia a szolgaegyházai búcsu alkalmával őt megverték.

— **Kútbaugrott özvegyasszony.** Öreg, az élet küzdelmeiben alaposan megtépázott özvegy asszony volt. Sárszentmiklóson Habermayer Mátyásné szül. Dugovits Erzsébet. Kis vagyonkaja miatt családjának egyik-násik tagjával évek óta rossz viszonyban volt. Sokat panaszkodott ismerőseinek, sokat kesergött a halálánál, mi lépten-nyomon érte. E hó 25-én, reggeli 8-óra tájban annyira elkéseredett, hogy kiment a háza előtti kút mellé s az ott álló kád szelére állva belevetette magát a kútba. Egy gazdaasszony kiáltozására összefutott a nép, de szegény öreg asszonyt már csak holtan tudták kiemelni a maga választotta sírból.

— **Agyonrugta a lova.** Lechner György sárbogárdi köztisztelőben álló 61 éves gazdálkodót e hó 25-én, Jova agyonrugta. A szerencsétlen ember géprészeket szállított s a kocsis fenekén ülve hajtotta a lovakat. Az egyik ló hirtelen kirugott s a patkó épp a szíve táján érte. Pár pillanat alatt kiszivelt, a nékül, hogy eszméletet tért volna. Szerdán temették el nagy részvét mellett.

— **Csendélet Hercegfalván.** Véres verekedés színtere volt f. hó 20-án a Gubicza-fele vendéglő. Nagy József, Szabó György és Eper József hercegfalvai legények mulatás közben Frei Mihály társukat földre teperték, véresre verték és több kérszűrővel életveszélyesen megsebesítették. A véreagzésnek a csendőrség közbelépése vetett véget. Kik a duhaj legényeket letartóztatták.

— **Felolvasás az árvizkárosultak javára.** Az olvasó höznységünk előtt előnyösen ismert illusztris írónő, özv. Prepeliczky Eleődné Korponai Aranka, lapunk munkatársa Kassán szeptember havában az abaujmegyei árvizkárosultak javára felolvasást fog tartani. Ezen irodalmi eseményről a „Felőmagyarország” a következő kommunikálta ki: A Kassai ev. nőegylet az abaujmegyei árvizkárosultak javára szeptember hó közepén felolvasást rendez, melyre megnyerte

tól, hogy elvitorlássanak a dollárok hazájába, Amerikába.

Mikor elhucsztak a fajúbeliektől, a jó Márton bácsi illetőleg szólott hozzájuk eképpen:

— Meglássátok csak, hogy a Márton bácsinak igaza volt. Visszajötök majd ti még onnét, de meglátjátok, hogy nem olyan állapotban, mint amilyenben elmentetek. . . .

Három esztendő mult azóta, hogy a fenti esemény L . . . községben lejátszódtott. A községben, azóta nagyot fordult a világ kereke. Azok, akik otthon maradtak, boldog, megelégedett emberek lettek, kik nem kíváncsítottak Amerikába, kik nem tudták és nem akarták elhagyni édes, szeretett hazájukat. Éppen karácsony este volt. A béke és szeretetnek ünnepe. Remény szállt a szívekbe, a reménynek édes szikrája, mely felmelegítette a szíveket. A mindennapi életet ünnepi öröm váltotta fel.

A jó Márton bácsi házában a család az asztalnál ül, kezükben énekes könyv.

Mennyei áhitattal száll fel ajkukról a karácsonyi ének!

Midőn a pásztorok Betlehembe,

Nyáját őriznek éjjel a mezőbe. . . .

És a mint úgy szállt az ének a hívők ajkáról, azalatt az ajtón kopognak és belép egy béna, falábú ember.

— Dicsértessék az Ur Jézus Krisztus neve!

— Mindörökké Amen! — felélenek azok.

A koldus, amint szemeit körülhordta a szobában, könnybe lábadt. Egy darabig szótlanul nézte a boldog családi kört, a megelégedést, az örömet, miközben keblében fájdalommal fel-felütemek a mult lefolyt emlékei. Hej, hej fájdalom visszacsékezés volt is ez!

A jó Márton bácsi és családja szánalmasan nézték a béna koldust, ki végre a keblében dúló fájdalom emlékektől megtörve töredezett hangon megszólalt!

— Márton bácsi, édes jó Márton bácsi! Hát már nem ismer engem? Hát olyan nagyon megváltoztam volna én? Hija a faláb, a szenvedéstől és a nagy bánattól megtört ember!

Márton bácsi tágranyított szemekkel bámult a koldusra, majd hirtelen felderült az arca és meglepetve kiáltott:

— Jézusom! Hiszen ez a Madár Péter!

Odarohant a koldushoz, megélelte és megcsókolta és a nagy felindulástól csak egy szót birt ejteni!

— Barátom! . . . .

A koldus nem birt szólni. Lerogyott a szekre és elcinte halkan, majd hangosabban zokogott. A család meghatva nézte e jelenetet. De Márton bátyánk is hamar magához jött és vigasztalólag szólt a béna emberhez.

— Sohse busulj, Péter, későn van már. Előbb kellett volna megfontolni a dolgot. Ugye, hogy mondtam, maradjatok, ne menjetek. És ti kinevettetek engemet. De mond csak, mi történt veled?

— Felrobbant a bánya és az egyik lábamat eltörte. Azután pedig elűztek a bányából; azt mondták:

— Most már mehetsz, nyomorékra nincs szükségünk.

Márton bácsinak elborult a homloka, szomorúan kérdezte:

városunkban időző özv. Prepeliczay Eleődne az „Arany János társaság” rendes tagját, lapunk munkatársát. Prepeliczay Eleődne ismeretében városunk közönsége előtt, mert 1904-ben tartott Kazinczy-ünnepély alkalmával az „Arany János társaság” általa képviseltette magát ugyanazon évben a Kazinczy kör által felkérve, felolvasást tartott a város-ház nagytermében. Míg a „Felvidéki újság” a következő hirt bocsátotta közre: A z e v a n g e l i k u s n ö e g y l e t a v i z k á r o s u l t a k é r t. A-megyéneket is erősen sujtott árviz-károk enyhítésére a kassai ev. nőegylet felolvasást tart. A jelenleg városunkban időző özv. Prepeliczay Eleődne Korponay Aranka ismert, kiváló írónő, ki hogy e magasztos célnak szolgáljon, meghosszabította itt tartózkodását és kész örömmel fogadta el erre nézve, az elnökség felszólítását. A felolvasás iránt már is nagy az érdeklődés. Azonkívül, hogy mindenki szívesen aldoz a nyomorba jutott népért, Prepeliczayné egyénisége — kit már volt alkalmunk a Kazinczy-körben élvezhetni — jelenleg is vonzó erővel bír a minden szóp és nemesírt lelkesedő kassai közönség körében. A felolvasás témáját, helyét és pontos idejét még közölni fogjuk.

— **A régi haragosok.** Kecskés Károly es Deák József aratók, akik régi elkeseredett ellenségei egymásnak, f. hó 20-án a Káloz községhez tartozó Aranyos pusztán a koresmában véletlenül összetalálkoztak. Kecskés Károly a koresma asztalánál ült és iddoggalt. Mikor Deák József belépett a koresmába, Kecskés tüntetőleg felkelt az asztaltól és távozni készült. Deák erre minden előzmény nélkül kést rántott és Kecskés több ízben megszurkálta. Kecskés talán el is vérzik, ha orvosi segítség nincs a közelben. Deák Józsefet a csendőrség letartóztatta.

— **Meghalt a községi utász.** A sárbogárdi községi utasnak egyetlén gondviselője, az öreg Fellner József községi utász, e hó 25-én, épp midőn egy árkot áthidaló „mitárgy” kijáratására igyekezett, az utcán összeesett és meghalt. A szorgalmas, kötelességtudó öreg embert mindenki ismerte Sárbovárdon. Minden vágya az volt, hogy elérje azt az időt, mikor ő „kockás” kövel kirakott utcát söpörhet. Nem teljesült szegény öreg kívánsága, de vigasztalhatja az a tudat hogy még a tizedik utódja is ezzel a naiv öhajattal fog sirbaszálni.

— **Itéletidő Kálozon** F. hó 20-án este

— Hat a többiekkel mi történt? Élnék-e? Mi van velük?

A koldus könnyezve tájdalmas hangon felolte:

— Azok ott maradtak a bányába örökre.

Gürcsös zokogás váltotta fel beszédét. A jó Márton bácsi és a többiek is sirva fakadtak és sirtak, sirtak sokáig.

A béna ember végre megszólalt:

— Megérdemeltük e csapást nagyon. Megbántottuk a hazát, az édes hazánkat; hűtlenül itt hagytuk a falunkat; kincseket mentünk keresni és én lábammal, a többiek pedig az életükkel fizették meg azt. Így jár az az ember, aki sorsával nincs megelégedve.

Azzal megszorította a jó Márton bácsi kezét és könnyezve rebegte:

— De most már jól van minden, ott vagyok, a hóvá vágytam, édes hazámba, szóp Magyarországra.

Sz. B.

9 és 10 óra között rettenetes vihar vonult el Káloz község és a szomszédos puszták felett. A vihar fakat tépett ki gyökerestől és rengeteg kárt tett szőlőben és tengeriben. Majd megeredt az eső, közben pedig szüntelenül dörgött és villámlott. Az emberek riadtan ugráltak ki ágyaikkól és remegve várták a fejleményeket. Közben a villám Kálozon becsapott a református templomtornyába, leszakította a toronyablakokat és hosszában megrepesztette a torony egyik sarkát, úgy hogy a templom tornya ledőléssel fenyeget. A villám Fábán Mihály napszámos házába is becsapott, de szerencsére az ott tartózkodó családtagokban semmi kárt nem tett. A kishőresöki bérgazdaságban a villám egy nádtetős épületet gyújtott fel, mely teljesen leégett. A vihar, amilyenre még a legöregebb emberek sem emlékeznek, csak éjféltájban szűnt meg.

— **Vizbefutó gyermek.** Sós György, Káloz községhez tartozó ürímajori gazdasági cseléd 17 hónapos leánygyermeké e hó 28-án délután egy vízzel telt gödörbe esett s mire hozzátartozói észrevették, belefutott a pocolyába. A gondatlan szülők ellen az eljárás megindult.

— **Éltűnt fiú.** Molnár József sárkeresztúri gazda f. hó 28-án sirva jelentette be az itteni hatóságoknak, hogy Mihály nevű 10 éves fiacskáját e napokban egy Kovács István nevű vásári mutatónyos magával vitte és azóta teljesen nyoma veszett. A kis fiút mindenfelé körözik, a csendőrség pedig ez ügyben erőlyesen nyomoz. — A kétségbeesett apa ez uton is kéri a jólelkű embereket, hogy ha fiacskájáról valamit megtudnak, úgy a hatóságokkal, mint vele sürgösen közöljék.

CSARNOK.

A modern és a falusi ember.

Az úgynevezett modern ember valami különös önmegelégedést érez, amikor szembeállítva látja magát a nép egyszerű emberével.

— Ez egy régi időkre való, balítéletekkel és babonákkal telített ember, — gondolja, — míg jó magam nyílt eszű, tudományos fegyelmézettségben edzett agyvelejtű, a mai korba beillő ember vagyok.

És szinte sajnálja a földmivest, a gazdát, vagy a kisebb képzettségű iparost, amikor ezek az égboltozaton tapasztalt változatokból következtetnek az időjárásra, amikor emberek és állatok gyógyításához olyan füveket és folyadékokat használnak, amiket öreg parasztemberek ajánlanak.

Vizsgáljuk meg mindenekelőtt, hogy voltaképen mi is az a balítélet?

A kifejezés azt a fogalmat fedi, hogy valaki valami lehetetlenben, a természet sorával ellentéteset hisz. Pedig hát az ilyesmiben okos és tudós emberek is hisznek. — Hisznek, mert kénytelenek vele. A lehető és lehetetlen dolgok közötti különbséget nem a mi képzettségünk érzeti velünk, hanem a tapasztalat. Minden új természeti jelenséget tapasztalásból tudunk és ennek tulajdoníthatjuk, hogy lehetetlennek látszó dolgokat, amikor a tapasztalat a lehetőség mellett bizonyított, a legtermészetesebbnek találunk.

Itt áll mindjárt a közelmúltból egy-két példa:

Husz évvel ezelőtt, ha az úgynevezett modern embernek azt mondja valaki, hogy mód van rá, hogy az embert úgy fényképezhessék le, hogy sem ruha, sem lúsz nem lájzólódik le a lemezre, hanem csak esontrészei a testnek, akkor ez a modern ember vagy azt hiszi, hogy babonás, vagy azt, hogy bolond ember beszél hozzá. Amikor azonban jött Röntgen természetűdős és az általa felfedezett sugarakkal való tapasztalait bemutatta tudóstársának, azontúl már a legtermészetesebb lett az, amiről azelőtt legteljebb, ha tréfásan lehetett beszélni.

Ha azt állította volna valaki a drótnélküli távirtozás előtt, hogy a levegőben olyan villamos hullámzásokat lehet előidézni az egyik állomásról, hogy azokat a másik állomás közvetítő eszköz híján is átveszi, akkor a bizonyos modern ember megint csak leszajnálta volna a jó embert, akiben volt annyi naivság, hogy azt jó maga elhitte és annyi vakmerőség, hogy ezt a hitét más valakire is rásozza. Ma már oly vigan dolgoznak a drótnélküli táviróval, hogy nagy oceanjáró személyhajókön naponta újságot adnak ki. Az újság tartalmát pedig azok a drótnélküli táviratok képezik, amelyeket utközben a partról vész fől a gyorsvonati sebességgel úszó hajóóriás.

Amit lehetetlennek hittünk, arról ime tapasztalhatjuk, hogy lehetségessé vált. A nagy természet egy ideig titokban tartotta előttünk, most már elárulta a titkot. És így ki tudja, hány titok van meg, amelyeket majd csak később fog elárulni nem nekünk, hanem az utódainknak a természet.

Nem akarjuk a kontárok és paraszt-asszonyok dolgát védeni, de hány esetben történt, hogy egy népies medicina meggyógyította a beteget?

Látjuk tehát, hogy a „modern ember” is bizony csak éppen úgy nem tudja okát adni a világon történő jelenségeknek, mint a többi, akik fölött sajnálkozó guñnyal mosolyog. Pedig amikor a földmives ember prognoszt csinál az ég szinéről, akkor ezt ugyanolyan okokból teheti, mint a művelt ember, akinek megvannak az időjósláshoz való segédeszközei, de azért épugy tévedhet, mint a parasztember. Azt pedig biztonsággal megjósolni, hogy augusztusban hőség, februárban meg fagy lesz, ahhoz már csak igazán nem kell nagy tudomány.

Szatir.

Értesítés.

Tisztelettel értesítjük a n. é. közönséget, hogy egy új Magyar Állami 6-os gőzcséplő garnitura a cséplési idényre teljes felszereléssel és munkásokkal azonnal bérbe adó.

Zsebök István
Kövér József gépész
Sárbogárd.

Biztosan első-

rendűnek nyilváníja Ön is azon rendelészerűen készült női finom fehérneműket, kézzel hímzett ágyfelhuzatokat és női ingeket, melyekből óriási választékot tart raktáron legolesóbtól legfinomabbig VERMES áruháza, Székesfehérvár. Telefon 178.

A sárbogárdi kir. járásbíróság vezetőjétől.

1913. El. 12/K-20. szám.

Hirdetmény.

A vezetésem alatt álló sárbogárdi kir. járásbíróság irodái és fogház helyiségeinek fűtésére előírt évi 70 köbméter elsőrendű cser tüzifa beszerzése szükségessé válván, felhívom mindazokat, kik ennek szállítására vállalkozni akarnak, hogy szóbeli ajánlataik meg-

tétele és az írásbeli szerződés megkötése végett 1913. évi szeptember hó 4-ik napján délelőtt 8 órakor hivatalos helyiségemben jelenjenek meg.

A vállalati szerződés feltételei nálam a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Sárbogárdon, 1913. évi augusztus hó 24-én.

MÉSZÁROS IMRE
kir. járásbíró.

Olesón eladó 6 drb. teljesen jó karban levő harisnya-kötő gép, esetleg részletfizetésre és egyenként is.

FUCHS ENDRE
Székesfehérvár.

ELADÓ HÁZ.

Sárbogárdon, a Rákócycsücskben (főszolgabírói hivatal tőzomszédságában) levő ház szabad kézből eladó.

Értekezni lehet ARANY SÁNDORNÁL

Sárbogárdon

Czigányprimás!

„Király Ernő mulat”, ez a címe a legújabb rendkívül sikerült humoros, dupla gramofon hanglemezeknek, azonkívül „Sokszor ugy szeretnek sirmi”, „Futóbólond”, „Temetés-volt a faluban” stb. Darabja 2.50 fill. E hanglemezek eredeti felvételben kizárólag egyedül esakis

Wagner

„Hangszer-Király”-nál kaphatók. — Budapest, József-körút 15. Alig használt nagy dupla hanglemezek óriási választékban darabja csak 60 fill. Legolesőbban javít! Lemezesítés ingyen! Kérjen nagy fényképes árjegyzéket. Öväs! Figyelem a „Wagner” névre és a 15 számra

ROSSZUL TESZI.

ha mást iszik, mint francia cognacal egyenértékű tiszta borpárlatból készült „holló”-jegyű cognacot.

Eredeti palackokban kapható.

MIKLÓS ALADAR
gyógyszertárában
SÁRROGÁRDON.

KORONA szálloda

SÁRBOGÁRD.

Naponta frissen esapolt Kőbányai sör. Balatonmelléki borok. Jó magyar konyha. Olesó szobák. Pontos figyelmes kiszolgálás. Mérsékelt árak.

PORKOLÁB LÁSZLO
vendéglős

Hirdetések

jutányos árban felvétetnek a könyvnyomdában.

Milliók használják

köhögés

rekedség, katarus, nyálkásodás, görcs és számarhurut ellen

6100 elismerő oklevél orvosok és magánosoktól.

Kiváló ízletes bonbon. Csomag 20 és 40 fillér. doboz 60 fillér.

Kapható Miklós Aladar gyógyszer-tárában
Sárbogárdon.

Tyukszem,

börkenyeadás, száncs 48 óra alatt eltűnik a „CANNABIN” használata után. Üvegje 1 kor. postadíjjal 1.40 kor. három üveg bérmentve 3 kor.

Excelsior

híntőpor 48 óra alatt elmulasztja a kéz-, láb- és hónaljzadást. 1 doboz 1 kor., postadíjjal 1.40 kor., 3 doboz bérmentve 3 kor.

HIZLALÁSRA LEGALKALMASABB
40% phosphorsavat tartalmazó

Takarmányés z,

mellyel a disznóknál nagyon könnyen 300. kilo hizlalási súly érhető el. Alkalmazható azonfelül baromfi, borjúk, juhok, marhák, ökrök és lovaknál 4 1/4 kilo ára, mely hónapokig elég. 5 kor. 80 fill. utánvétellel bérmentve.

Kapható mindenütt.

Ahol nem lenne raktáron, megrendelhető utánvétellel v. a pénz előzetes beküldése mellett a készítőnél

Dr. FLESCHE „Korona” gyógyszer-tára.
GYÖR 99.

Jó házból való fiatalonczul felvétetnek Spitzer Jakab nyomdájában, Sárbogárdon.

SPITZER JAKAB

könyvnyomdatulajdonos, papir- és írószerkereskedése

SÁRBOGÁRD.

Telefon sz. 18.

Telefon sz. 18.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek ajánlani legújabb divatu névjegyeket szép és izléses kivitelben. Nagy választék mindennemű férfi és női levélpapirokban.

Postai megrendelések soron kívül intéztetnek el.

Nyomatott Spitzer Jakab könyvnyomdájában, Sárbogárdon.